

100-ը եկեղեցական փողերով: Խօսեցաւ նա-
խիջեւանի մեծարոյ քաղաքագլխոյն եւ գըլ-
խաւոր իշխանաւորացը հետ, հասկըցուց նո-
ցա իւր դիտաւորութիւնը: Եւ յետոյ 200-էն
աւելի ժողովրդականաց առջեւը պարզեց իւր
առաջարկութիւնը. եւ թէպէտ ամէնքն ալ
յօժարակամ սիրով ընդունեցան Առաջնոր-
դին առաջարկութիւնը, բայց վախ մը ցու-
ցընելով որ մի գուցէ դպրոցին ծախքը հա-
նելու չափ փող չկարենայ հաւաքուիլ՝ թո-
շակաւոր տղայոց վճարելու գումարներովը,
ժամանակ խնդրեցին իրենց մէջ խորհելու
եւ խօսելու այս հարկաւոր նիւթիս վրայ: —
Առաջնորդը երկարօրէն բացատրեց եւ հաս-
կըցուց ժողովականաց որ եթէ միաբան եւ
միասիրտ լինին իրենց մէջ, ամենեւին տա-
րակոյս չկայ այն դպրոցին ամենայն յաջո-

ղութեամբ սկսելուն եւ առաջ երթալուն, եւ
թէ ինքը յանձն առած է յաղթել Աստուծոյ
այն ամենայն դժուարութեանց որ այսպիսի
ձեռնարկութեան դէմ կրնան ելնել, միայն
թէ միաբանութեան հոգին տիրէ եւ հաս-
տատուի իրենց մէջ: Ժողովուրդն ալ յուսա-
լով որ քիչ ժամանակէն կատարուի թէ ի-
րենց եւ թէ Առաջնորդին փափաքը, ար-
ձրկուեցան:

Յունիսի 18-ին գնաց Առաջնորդը նախի-
ջեւանի 3 գեղերը քալեց, որոց երեքին մէջ
նոր եկեղեցիք կշինուին. եւ 20-ին առաւօտը
մայր եկեղեցւոյն մէջ հաւաքուած ժողովըր-
դեան համառօտ քարոզ մը տալէն ետեւ՝
ճանապարհ ելաւ բազմութեամբ յուղարկա-
ւորաց, եւ դարձաւ Թէոդոսիա, ուր եւ հա-
սաւ ամսոյն 23-ին:

Ա. Ռ. Ա. Կ

ՀԵՏԱՔՐՔԻՐ.

« Բարի եկար, հաղար բարի, բարեկամ,
Ո՛ւր էիր տեսնամ.
— Թանգարանէն կուգամ.
Հոն քալեցի չորս ժամ.
Ամէն դին պըտըտեցայ պըրպըտեցի,
Զըտեսած մէկ բան մը չըթողուցի.
Աշխարհս ինչէր կան եղեր,
Իրաւ, խելքէ մտքէ վեր.
Ո՛ր դին նայիս՝ արմանք զարմանք հրաշալիք.
Ո՛րն ալ գիտես՝ մէկը միւսէն գեղեցիկ.
Ի՛նչ գաղաններ, ինչ թըռչուններ,
Թիթեռնիկներ, բըզէզներ,
Ի՛նչ զատիկներ, ինչ կերպ ճանճեր,
Ո՛րքան ոսկի եղնակներ.
Որը կանանչ՝ զըմրուխտի պէս,
Որը կարմիր՝ բուստի պէս.
Հապա մանրիկ բոտոտները. հաւատա,
Գընդասեղին գըլխէն ալ շատ փոքրը կայ. —
Հապա փըղին ինչ ըսիր.
Ի՛նչ ահագին վիթխարի.
Հարկաւ մըտքէդ կարծեցիր
Թէ լեռ մըն է սոսկալի: —
— Եւ միթէ փիղը հոն էր:
— Հոն է հապա. չըտեսնիր: —
Ափսոս. ինչ ըսեմ, աղբար.
Փիղը աչքիս չէ զարկեր:

Ք. Ռ. Ի. Ա. Վ.